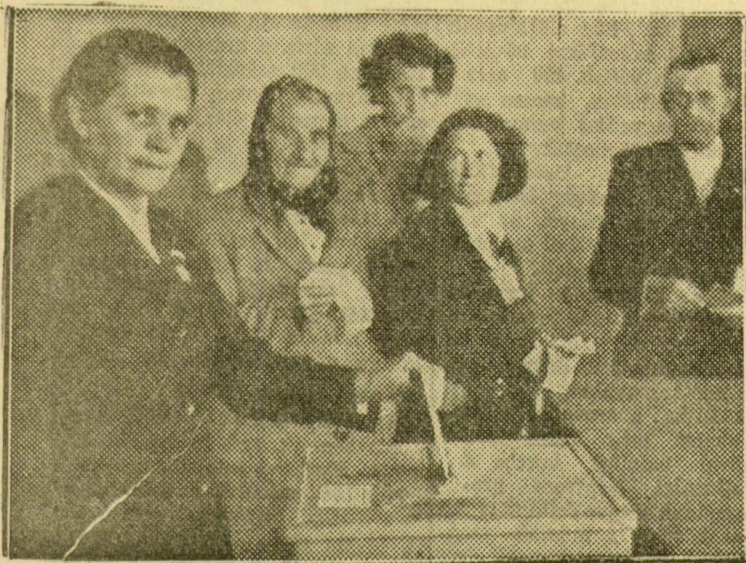
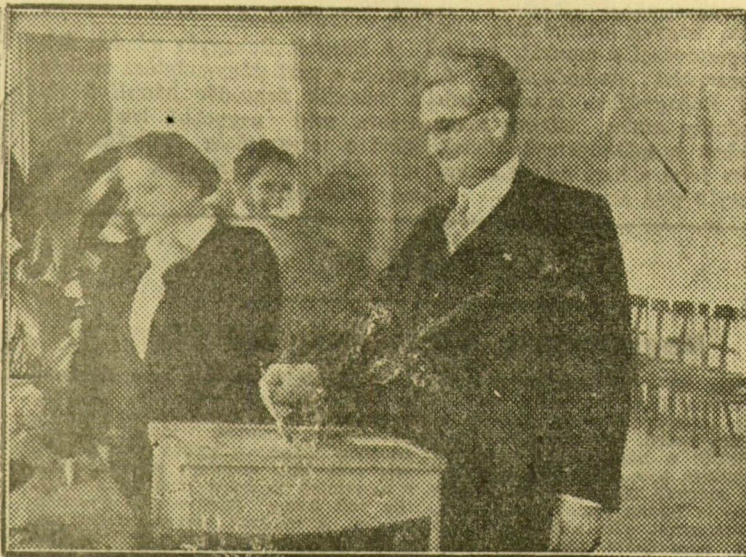


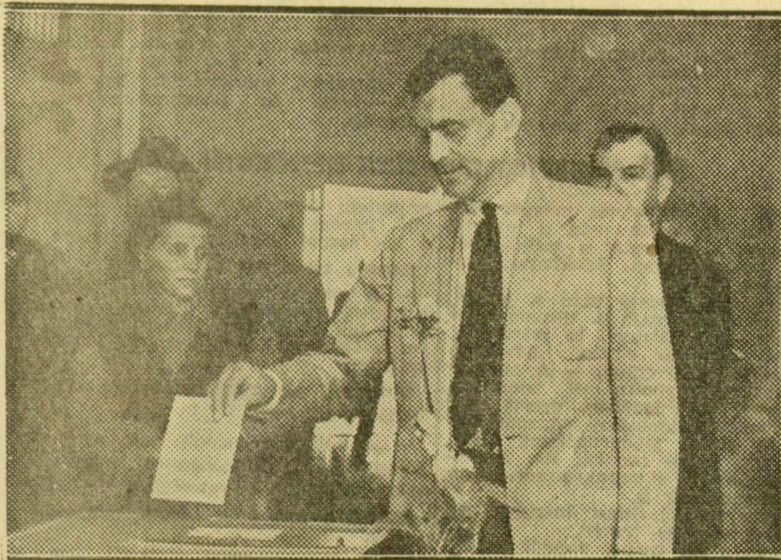
Képek a szavazásról



Gyilkó Józsefné, a Szegedi Kenderfonógyár egyik legkiválóbb dolgozója szavaz



Kalmár László Kossuth-díjas egyetemi tanár, az Akadémia levelező tagja a Népfontra adott szavazatával tudományos életünk további felémelkedését segíti



Barsi Béla, a szegedi Nemzeti Színház Kossuth-díjas színművésze a Népfontra adott szavazatával kulturális felémelkedésünket segíti

Szöreg Tito-határmenti községben lelkesen szavaztak a magyarok és délszlávok

Szöreg, Tito-határmenti község lakosságát zenés ébresztő köszöntötte vasárnap már korán reggel. Nemsokára élénkek lettek az utcák, egymásután haladtak a szavazóhelyiségek felé a népes csoportok. Az úttörők vidám énekcsóval fogadták őket. Az élenjárókat külön köszöntötték.

Vladiszlavjev Milánét, Vladiszlavjev Pált azért üdvözölte a rigmusbrigád, mert félelmi tojásbeadásukat jóval határidő előtt teljesítették.

A szavazóbizottságok tagjai között örömmel, büszkeséggel és nagy felelősségtudattal dolgoztak a délszlávok is. Hogyne lett volna büszke Sztraim Mátyás és többi délszláv társa, amikor azelőtt még

csak a szavazóhelyiség közelébe sem mehettek. Az idén szavazott először Tyinkul Szofia 20 éves délszláv fiatal lány is. A legelső között hét óra után adta le szavazatát, azután pedig mint a községi DISZ szervezet kultúrfelelőse a kultúrbrigáddal járta a szavazóhelyiségeket.

„Amíg a múltban a délszlávok egyáltalán nem szavazhattak — mondotta —, most boldog vagyok, hogy már én is leadhatom szavazatom a Népfontra. Az én szavazatom is legyen üzenet a határon túl szülődéi délszláv társainknak: biztosak vagyunk benne, hogy nemsokára felvirrad az ó napjuk, ők is úgy ünnepelhetnek majd, mint mi ma.”

Gyálarét termelőszövetkezeti községben elsőik között fejezték be a szavazást

Vasárnap örömteli vidám nap köszöntött a Tito-határmenti Gyálarét termelőszövetkezeti község lakosságára is. Hatalmas lelkesedéssel indultak el már kora reggel a község minden részéből csoportosan a szavazók. A szépen felkészített szavazóhelyiségekben vidám zene szófogadta őket. Mindenki sietett: az elsőik között lehessen, hogy ezzel is hitet tegyen a Népfront mellett.

Ábrahám István hat holdas nyolc éves dolgozó paraszt, mikor bedobta a borítékot az urnába, örömmel

től sugárzó arccal mondotta: „Boldog vagyok, hogy én is a békére szavaztam”. Farkas István tiszcs. tag már közel jár a hatvanhoz, de ő is táncra perdült a szavazóhelyiségben és így szólott: „Most van nekünk igazi örömeink.”

Az MNDSZ és a DISZ népszerű versenyre léptek, melyikük csoportja szavazt előbb. A versenyt a DISZ nyerte meg, de a község egész lakossága győztes lett, a szegedi járásban elsőként nyolc óra öt perccel minden szavazati joggal bíró polgár leadta szavazatát.

Molnár Jánosné szavazata

A rókusiak is már hat óra után néhány perccel odaálltak a szavazókörtökhöz. Az iskola előtt ünnepi ruhába öltözött úttörő lányok táncsereje szórakoztatta a választásra jövőket. A 91 éves Fischer Sándorné mosolyogva nézte a tánccoló, vidám ifjúságot és amikor rákerült a sor, büszkén adta szavazatát a népfontra. Meszlényi Gyuláné és férje három kis gyermekével jelent meg a szavazóhelyen. Marika a legkisebb kislány dobta az urnába a borítékot és Meszlényiék egymásra néztek. Mosolyogtak mind a ketten és boldogok voltak, mert érezték, hogy a népfontra leadott két szavazat is része a békés, boldog jövő biztosításának.

Az 56-os körzet előtt székek várakoztak az idősebb szavazókra. Itt is szaporán, boldogan adták szavazatukat dolgozóink: a fiatalok boldog ifjúságukra, az idősek pedig gonolalan öreg napjaikra. Ötvegy Takács Sándorné és Petrik Mártonné fehérhajú idősebb asszonyok is büszkén szavaztak a népfontra.

— Sok időt megértünk már — mondták —, de ez a kor ez a nyolc év volt számunkra a legörömdúsabb és nagyon boldogok vagyunk, hogy ezt is megértjük.

Mogyorós Gusztávné fehér haja is elárulta, hogy idős, de boldogan vezette oda az urnához a még fehérebb hajú édesanyját.

Megkapó példája volt a lelkesedésnek, hogy Molnár Jánosné Zákány-metci lakos, aki 93 éves és gyalog ment el a szavazóhelyiségbe, hogy eleget tehessen állampolgári kötelességének. Molnárné szavazás után elmondotta, hogy 22 unokája, 12 dédunokája és egy ükunokája van. Jövőjükre, boldogságukra szavazott, amikor a népfontra adta szavazatát, majd hozzátette: Már igen sok rosszat megérttem és most volna jó fiatalnak lenni. — Molnár Jánosné hosszú idő óta először öltözött ismét ünnepi öltözékbe, mielőtt a szavazásra indult.

Az ünnep Ságvári telepen

Ságvári-telep lakossága már hetekkel ezelőtt lázasan készült a szavazás napjára. Az egész telepen a választások jelentőségéről beszéltek és valamennyi választó szinte számolta a napokat a szavazás napjáig.

A választás előestéjén a hatalmas kultúrterem zsúfolásig megtelt és a virágcsokrokkal, lobogókkal felváltuló gyermekeket tapsviharral fogadták a dolgozók. Gyűlést tartottak Ságvári-telepen. A gyűlés előadója Markovits Edéné elvtársnő, az MNDSZ titkára volt.

Az előadás után az óvodás és az iskolás gyermekek változatos műsorral szórakoztatták a dolgozókat. Az MNDSZ asszonyai pedig választási rigmusokat énekeltek.

Vasárnap a kora reggeli órákban a lakosság ünnepi öltözetben a telepet. Minden ház lakója friss virágot tett az ablakba és számosan vettek részt az iskola — a szavazóhelyiség — díszítésében.

Hat óra után már sokan ott álltak a szavazóhelyiség előtt és vidám, bizakodó tekintettel vártak a szavazás kezdetére. Elsőnek a Tánccsics tisz. ságvári-telepi tagjai adták le szavazatukat, majd utánuk az először szavazó fiatalok sorakoztak fel. A fiatalok az egyenruhás úttörők sorfala között vonultak be a szavazóhelyiségbe, ahol egy úttörő üdvözölte őket és utána piros csokrokat adott át az első szavazóknak. Az óvodás és az iskolás gyermekek kezükben virágcsokrokkal kísérték szüleiket az urnához.

Délelőtt 11 órakor már nem sok szavazat hiányzott ahhoz, hogy az urnát elvigyék rendeltetési helyére. A ságvári-telepiek az elsőik között, a szentmihálytelekiek és a Petőfi-telepiek után fejezték be a szavazást.

★

A délutáni órákra a szavazásra jogosultak túlnyomó része már le szavazott Szegeden. Sokan közülük a Széchenyi-téren hallgatták a Szegedi Kenderfonógyár fuvészene karának tizenjét. A tanácsháza előtt is csoportok várakoztak, várták az első urnákat beszéltető gépkocsit. Kíváncsian tudakolták a szavazás eredményét. Az első urnák beérkezését népi táncserep rövid műsorral köszöntötte; a műsorra lelkes tömeg gyűlt össze és hosszan tapsolták a táncserep tagjait. Ez a vidám hangulat egész az esti órákig tartott, amikor megnyitották a szórakozóhelyiségeket és a szórakozás, mulatság ott tovább folytatódott.



Sebők Ilona, a MÁV dolgozója, életében először szavaz a szegedi ifjúság boldog életére is.



Kardos Ernő, a Szegedi Konzervgyár sztahanovista főmérnöke feleségével együtt szavaz



Szavaznak a szentmihályteleki dolgozó parasztok

Kübekházán vasárnap a kora délelőtti órákban már mindenki szavazott

Kübekháza termelőszövetkezeti községben vasárnap elsőnek a most először szavazó, ünnepi öltözetű fiatalok járultak az urnák elé. Énekelve, vidám zeneszóval, csoportosan mentek a két szavazó körzetbe. A 48 most először szavazó díszlát elköszönték azok is, akik most már másodszor gyakor-

rolik választójogukat. Vidáman szólott a harmonika és a hegedű a község főutcáján, s amerre a fiatalok elhaladtak, csatlakoztak hozzájuk az idősebbek is. A kétezer lakosú község egész népe büszkén jelentette, hogy a kora délelőtti órákban valamennyien le szavaztak.

Fodor-telep szavazói

Fodor-telepen a 85-ös szavazókörtzet előtt a Szegedi Cipőgyár tartsóruhás népitáncos lányai vidám énekel és táncszórakoztatták vasárnap a szavazókat. Ungár Jánosné, aki elsőnek szavazott lakásán is felkeresték és köszöntötték.

Kocsis Ferencné népművelő a Homonnay-utca lakóit látogatta május 17 előtt. Megbeszélte velük, hogy csoportosan énekcsóval vonulnak a szavazóhelyiség elé a szavazás napján. Így is történt. Az utcában lakó öregek és fiatalok énekelve érkeztek a szavazókörtzet helyiségéhez. Szakál Mihályné sem akart elmaradni a szavazástól. Szomszédai széken hozták el, mert betegsége miatt másképp nem tudott eljönni. „Szavazatommal is megerősítem hogy békét akarok” — mondták Szakálné a szavazás után.

A 86-os körzetben idősek, fiatalok, fiatal anyák gyermekeikkel karjukon sűrűn álltak meg a szava-

zórna előtt és örömteli arccal dobálták az urnába a borítékot. Még nem mult el kilenc óra, autó állt meg a helyiség előtt. Röviddel utána Jernei Mihály, a Gyógy-szertani Intézet hivatássegédje, aki csaknem egy éve beteg, lépelt a kerületi orvos kíséretében a telepre. „En is eljöttem — mondtotta — és kötelességem, hogy azokra szavazzak, akik gondoskodnak felgyógyulásomról.”

Ebben a körzetben a kora délelőtti órákban már csaknem mindenki szavazott. A betegek közül sokan saját lábukon jöttek el, köztük ötvegy Kiss Balázsné idősebb asszony is. Három uca választja el lakását a Fodor-telepi óvodától, ahol a szavazóhelyiség volt. Botjára támaszkodva lassan lépetgetett. Az óvoda előtt gyönyörködve nézte az óvodás apróságok vidám műsorát, amelyre a szavazókat köszöntötték. Azután belépett a helyiségbe, hogy szavazzon.